C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-708/24 Judecătoria Edineț, sediul Central

Judecător Cristina Prisacari

D E C I Z I E
În numele Legii

11 februarie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Oxana Mironov

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursurile părții vătămate ***** ***** și avocatului Raducan ***** în interesele inculpatei Romaniuc Anna, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 20 septembrie 2024, pe cauza penală de învinuire a lui:

Romaniuc Anna *****, a.n. *****, IDNP: *****, originară și domiciliată raionul *****, orașul strada ***** n*****, cetățeană a Republicii Moldova, de*****, fără antecedente penale

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal RM.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 12.02.2024-20.09.2024.
Instanța de recurs: 04.11.2024-11.02.2025.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 20 septembrie 2024, Romaniuc Anna ***** a fost recunoscută vinovată în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal, cu aplicarea, în conformitate cu prevederile art. 80 alin. (1) Cod Penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod Penal, s-a dispus neexecutarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Romaniuc Anna ***** dacă ea, în perioada de probaţiune de 3 (trei) ani, nu va săvârşi o nouă infracţiune şi prin comportare exemplară va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, obligându-o să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

S-a admis solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatei.

S-a încasat de la Romaniuc Anna ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate de stat în legătură cu investigarea prezentei cauze penale, în mărime de 768,00 (şapte sute şasezeci şi opt, 00) lei.

Acţiunile civile depuse de partea vătămată ***** ***** şi partea vătămată minoră ***** *****, reprezentat de mama, ***** ***** s-au admis în parte.

S-a încasat de la Romaniuc Anna ***** în beneficiul lui ***** ***** suma de 10 000,00 (zece mii, 00) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune.

S-a încasat de la Romaniuc Anna ***** în beneficiul lui ***** ***** reprezentat de mama, ***** ***** suma de 10 000,00 (zece mii, 00) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că la data de 15 octombrie 2022, în jurul orelor 02:50, fiind în stare de ebrietate şi aflîndu-se în loc public - în curtea blocului locativ nr.3 de pe str. ***** din or. *****, r-ul *****, din intenţii huliganice, încălcând ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept şi morale de convieţuire socială, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, demonstrativ şi prin neobrăzare folosind o sticlă de la vin spumant (obiect dur contondent), ca obiect pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii, s-a apropiat de automobilul de modelul „*****”, cu n/î *****, în care se aflau mai multe persoane, inclusiv ***** ***** aşezată pe bancheta din faţă dreaptă şi fiul ei minor ***** ***** a.n.***** în grad sever de dezabilitate, aşezat pe bancheta din spate şi deschizînd uşa din faţă dreapta, fără nici un motiv i-a aplicat cet. ***** ***** o lovitură din putere cu sticla în regiunea capului, totodată numindu-i cu cuvinte obscene.

Apoi, în continuarea acţiunilor sale huliganice, manifestând o obrăznicie deosebită, a aplicat mai multe lovituri cu aceiaşi sticlă de la vin spumant în automobilul de modelul „*****”, cu n/î *****, deteriorîndu-1 neînsemnat, i-a aplicat cet. ***** ***** multiple lovituri cu pumnii şi picioarele peste diferite părţi ale corpului, după care ameninţându-i cu stropirea cu acid pe corp, a stropit cu soluţie lichidă din sticlă prin salonul automobilului şi a aruncat sticla în ***** *****.

În rezultatul acţiunilor criminale ale cet. Romaniuc Anna *****, a fost încălcată ordinea publică, părţii vătămate minore ***** ***** i-au fost cauzate

suferinţe psihice, iar părţii vătămate ***** ***** i-au fost cauzate dureri, suferinţe fizice şi psihice, precum şi leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoţie cerebrală, echimoze la faţă, coapsa dreaptă, gamba stîngă, care potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.202319D0212 din 18.10.2023 al Secţiei medico-legale Edineţ, se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau sănătăţii.

Cauza penală a fost judecată în procedura acordului de recunoaştere a vinovăţiei potrivit prevederilor art.504, 505 Cod de procedură penală.

Împotriva sentinței instanței de fond, în termen, a declarat recurs partea vătămată ***** ***** solicitând admiterea recursului, casarea parţială a sentinţei, cu pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, în care a dispune recunoaşterea vinovată a lui Romaniuc Anna, în săvîrşirea infracţiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod Penal, cu aplicarea în conformitate cu prevederile art. 80 alin. (1) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani şi 7 (şapte) luni, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, casarea parţială a sentinţei primei instanţe în ce priveşte aplicarea prevederilor art. 90 al Codului penal și admiterea itegrală a acţiunii civile, cu încasarea de la Romaniuc Anna ***** în beneficiul lui ***** ***** suma de 80 000 (optzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune, încasarea de la Romaniuc Anna ***** în beneficiul lui ***** ***** reprezentat de mama, ***** ***** suma de 80 000 (optzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune.

În susținerea cerințelor recursului, invocă dezacordul cu sentința, reieșind din următoarele considerente:

- La soluţionarea acţiunii civile, instanţa nu a motivat decizia raportat la cerinţele formulate de părtea vătămată, astfel cum nu i s-a oferit posibilitatea de a fi satisfacută pe deplin în dauna pricinuită.

- Instanţa nemotivat şi neîntemeiat a aplicat prevederile art.90 ale Codului penal.

- Instanţa, la soluţionarea acţiunii civile a admis acţiunea civilă doar în parte, reducând obligaţia de despăgubire doar la cuantumul de 10000 lei pentru fiecare din victime, în pofida faptului că fiecare din partea vătămată au solicitat despăgubirea în mărime de a câte 80000 lei.

- În acest sens, instanţa indică asupra faptului că se bazează pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral. Urmare a celor expuse, instanţa consideră că acţiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral urmează a fi admisă parțial dispunând încasarea de la inculpată în folosul părţilor vătămate a prejudiciului moral doar în mărime a câte 10 000,00 lei pentru fiecare, cuantum pe care instanţa îl apreciază ca fiind echitabil circumstanţelor cauzei, consecinţelor

comiterii infracţiunii, precum şi suferinţelor părţilor vătămate ca rezultat al emoţiilor negative, urmare a săvârşirii infracţiunii.

- Deşi instanţa declară că face aprecierea prejudiciului moral în funcţie de circumstanţele cazului, dar nu indică care anume circumstanţe concrete le consideră relevante raportat la solicitarea făcută de apelantă.

- Doar se face referinţă la criteriile care servesc repre de apreciere a daunelor morale la fiecare caz, însă nu se face referinţă la cazul concret examinat. Astfel instanţa indică că „la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să se ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţilor prejudiciate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, în deosebi: importanţa vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viaţa, sănătatea, libertatea, onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferinţelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor); felul vinovăţiei (intenţia, imprudenţa) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezenţa ei. Totodată, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, instanţa este în drept să ia în consideraţie şi alte circumstanţe probatoare prin actele pricinii, în particular, situaţia familială şi materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părţii vătămate”.

- Instanţa ca urmare a enumerării acestor criterii doar conchide că „Drept urmare, instanţa constată că, dispunând încasarea de la inculpată în folosul părţii vătămate ***** ***** şi a părţii vătămate minore ***** ***** reprezentat de mama ***** ***** a prejudiciului moral în mărime a câte 10 000,00 lei pentru fiecare, sunt sume care în viziunea instanţei vor compensa real prejudiciului moral cauzat în raport cu suferinţele psihologice şi emoţionale provocate în urma acţiunilor infracţionale săvîrşite de către inculpatul Romaniuc Anna”.

- Care ar fi anume acele circumstanţe care au condiţionat reducerea anume de opt ori cuantumul prejudiciului solicitat, nu este clar.

- De fapt instanţa a neglijat faptul că apelanta ***** ***** şi până la momentul de față se tratează de consecinţele traumei cauzate de condamnată. Suferinţele sale fizice, dar şi psihice continue toată această perioadă.

-La fel instanţa a neglijat faptul că apelanta a fost nevoită să „cheltuie” un an de zile pentru a contesta deciziile ilegale ale poliţiei pe marginea cazurilor contravenţionale prin care a fost deghizată comiterea infracţiunii.

- În acelaşi sens, nu poate fi reţinută concluzia instanţei în ce priveşte recunoaşterea sinceră a vinovăţiei, deoarece condamnata doar a făcut uz de instrumentul juridic oferit de legea penală, pentru a evita aplicarea unei pedepse mai dură, pe care de altfel o merita din plin. În acest sens, trebuie să menţionăm că

pe tot parcursul de după producerea cazului, condamnata de nenumărate ori şi-a exprimat diverse ameninţări în adresa apelantei, inclusiv prin mesaje transmise verbal prin diferite persoane cunoscute de comun, dar care nu au dorit să facă în acest sens declaraţii.

- Consideră că instanţa nu putea să adopte o astfel de soluţie asupra acţiunii civile, fără ca condamnata să pretindă o astfel de argumentare. Instanţa de fond doar a avut rol de avocat al condamnatei.

- Nici un argument nu a stat la baza respingerii arbgumentelor expuse de reclamantă (apelantă) în şedinţa de judecată.

- În ce priveşte aplicarea prevederilor articolului 90 ale Codului penal, menţionează că potrivit prevederilor alineatului (1) al articolului 90 al Codului penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

- În sensul celor menţionate, consideră că instanţa incorect a aplicat prevederile articolului 90 al Codului penal, deoarece urmau să fie indicate motivele condamnării cu suspendare condiţionată, ci nu doar să fie realizată o constatare pe care a facut-o instanţa, inclusiv constatarea de încheiere a acordului de colaborare.

- O astfel de motivare este lipsă.

- În acelaşi sens, instanţa nu a ţinut cont, dar şi nu le-a evaluat circumstanţele producerii infracţiunii.

- Astfel, instanţa nu a apreciat faptul că Romaniuc Anna era în stare de ebrietate la momentul comiterii infracţiunii.

- La fel instanţa nu a apreciat faptul că Romaniuc Anna, fără un careva motiv, a alergat spre automobilul în care se aflau victimele a deschis uşa automobilului ei şi a lovit-o cu sticla în regiunea capului şi anume a tâmplei.

-După ce victima a reuşit să închidă uşa din interior, inculpata a început a lovi cu mâinile şi picioarele, precum şi cu o sticlă de la şampanie cu care o lovise pe victimă în cap şi în automobilul acesteia.

- Mai apoi, a deschis uşa automobilului din nou şi a început a stropi în interior cu şampanie, iar după ce sticla era goală, a aruncat-o în interiorul maşinii.

- Ulterior, deşi martorii faptelor comise au intervenit pentru a o linişti, totuşi condamnata continua să lovească cu mâinile şi picioarele în maşină.

- Comportamentul neadecvat al inculpatei a durat timp de aproximativ o oră.

-De fapt era un tratament infracţional continuu.

- Martorii interveneau, o aşezau în maşini ea ieşea şi inculpata continua.

- În acest timp, victima minor se afla în interiorul automobilului, stresat

- Pe tot parcursul acestor acţiuni agresive, inculpata se adresa cu cuvinte necenzurate, obscene şi insultătoare atât în adresa ei, cât şi a fiului ei, zicând că va face totul că ei să nu mai iasă din spitale.

- După incident apelanta a fost nevoită să se adreseze la medicul legist pentru stabilirea gravităţii vătămărilor corporale, precum şi a trecut un curs de tratament, deoarece a avut comoţie cerebrală şi echimoze.

- Victima ***** *****, care este minor a văzut, precum şi a auzit din interiorul maşinii, atât injuriile cu cuvinte necenzurate, cât şi ameninţările inculpatei, precum că îi va stropi cu acid. Adică, acestea erau atât în adresa ei, cât şi în adresa fiului. Ultimul din cauza acţiunilor lui Romaniuc Anna, s-a speriat a început să tremure. La fel, şi angajaţii poliţiei care au venit la faţa locului, au văzut cum fiul ei avea tremur de frică şi din cauza tresului.

Mai mult ca atât, condamnata este „experimentată” în a comite fapte de acelaşi tip - acte de huiliganism - în repetate rânduri fiind condamnată. În localitate dânsa este cunoscută drept o persoană destul de agresivă, care pe departe rezultând din aceasta că poate să profite de aplicarea prevederilor articolului 90 al Codului penal.

- Menţionează că după comiterea infracţiunii inculpata nu şi-a cerut scuze, nu a despăgubit daunele materiale şi morale, dar şi a manifestat faţă de victime un comportament agresiv.

- Toate aceste circumstanţe ale comiterii infracţiunii, precum şi faptul că inculpata (condamnata) nu a manifestat căinţă sinceră, contrar la constatarea eronată făcută de instanţă, denotă lipsa de motive pentru aplicarea prevederilor articolului 90 al Codului penal.

- În acelaşi timp, potrivit prevederilor art. 80 al Codului penal, în cazul încheierii acordului de cooperare, pedeapsa se reduce cu o treime. Prin urmare, pedeapsa de 7 ani stabilită maximal poate fi redusă până la 4,6 ani adică 4 ani şi 7 luni. Instanţa însă a stabilit un termen de 3 ani.

Sentința instanței de fond a fost contestată și de avocatul Raducan ***** în interesele inculpatei Romaniuc Anna, în partea încasării sumelor ce reies din acţiunea civilă, solicitând modificarea sentinței în latura respectivă, cu casarea sentinței în partea admiterii acțiunii civile în mărime de 10000 lei pentru fiecare parte vătămată.

În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele considerente:

- Prin prisma tuturor probelor administrate şi examinate în şedinţă de judecată s-a confirmat stare de fapt probată, atât în faza de urmărire penală, cât şi în cadrul cercetării judecătoreşti. Toate probele prezentate de către acuzatorul de stat au fost analizate şi cercetate minuţios în şedinţă de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.

- În ceea ce priveşte aplicarea pedepsei fată de inculpata Romaniuc Ana, ea a încheiat în acest sens un accord de recunoaştere a vinovăţiei, susţinut şi menţinut de instanţa de fond, însă în momentul pronunţării sentinţei a rămas surprinsă de sumele încasate, deoarece partea vătămată nu a prezentat nici o probă pertinentă care ar determina încasarea prejudiciului moral.

- Astfel, conform acordului de recunoaştere a vinovăţiei semnat se atestă, că în urma negocierilor dintre procuror, şi apărătorul acesteia, în ceea ce priveşte categoria, cuantumul şi modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanţa de judecată, în coroborare cu prevederile art. 80 din Codul penal şi ţinând cont de dispoziţia art. 75-78 din Codul penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaştere a vinovăţiei: - categoria pedepsei - infracţiune gravă; mărimea pedepsei convenite - 3 ani termen condiţionat

- Astfel, instanţa a constatat, că la încheierea acordului individualizarea pedepsei a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, limitele pedepsei au fost reduse în condiţiile art. 80 din Codul penal şi au fost respectate prevederile art.75-78 din Codul penal. 23.

- Potrivit art. 219 Cod de procedură penală, (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia, iar potrivit art. 509/1 alin. (7) Cod procedură penală, dacă acordul de recunoaştere a vinovăţiei a fost admis, iar părţile nu au încheiat o tranzacţie de mediere sau împăcare cu privire la acţiunea civilă, instanţa lasă nesoluţionată acţiunea civilă.

- făcînd menţiuni la art. 219 CPP, reiterează că la data de 25.06.2024, partea vătămată ***** ***** a înaintat acţiune civilă în cadrul cauzei penale, solicitînd încasarea în beneficiul său de la inculpata Romaniuc Ana prejudicial moral în mărime de 80 000 lei, cît şi 80 000 lei încasarea prejudiciului moral pentru partea vătămată minoră, respectiv potrivit art. 509/1 alin. (7) Cod procedură penală, astfel instanţa urma să lase nesoluţionată acţiunea civilă.

- Menţionează că Romaniuc Ana a încercat să ia legătura pe parcursul cauzei penale cu ***** ***** însă ultima a evitat precoce acest lucru. Ulterior cînd au făcut cunoştinţă cu materialele cauzei penale, cât şi cu acordul de recunoaştere a vinovăţiei, partea vătămată ***** ***** cât şi avocatul acesteia nu le-au prezentat o cerere prealabilă, cât şi nu i-au invitat la o şedinţă de mediere.

- La acţiunea civilă nu au fost anexate careva acte, probe ce ar certifica consecinţele negative ale impactului asupra stării de sănătate a părţilor vătămate.

Potrivit art.447 al. (1) CPP*, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces, al.(2) stipulând, că instanţa de recurs fixează data*

examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

Procedura înștiințării legale a participanților la proces în temeiul art.447 al.(1) art.447 al.(2) CPP RM a fost executată, cu explicarea participanților a dreptului de a depune referință pe marginea recursului declarat.

La cauză, referințe de către participanții la proces nu au fost depuse.

Verificând argumentele invocate în recursul declarat, prin prisma probelor administrate, legalitatea şi temeinicia sentinţei atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursurile declarate de partea vătămată ***** ***** și de avocatul Raducan ***** în interesele inculpatei Romaniuc Anna, urmează a fi respinse ca fiind nefondate.

Conform art. 449 al. (1) pct. 1) lit. a) CPP RM, judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Judecînd cauza penală, instanţa de fond a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăţia inculpatei Romaniuc Anna şi a făcut o încadrare juridică justă a acţiunilor acesteia în baza art. 287 alin.(3) Cod penal RM.

Instanţa de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanţa de fond privind vinovăţia inculpatei în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal RM, reţinută în sarcina lui Romaniuc Anna rezultă pe deplin din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele.

La părerea Colegiului penal, probele administrate pe cauză corespund cerinţelor stipulate de art. 101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza sentinţei de condamnare, fiind în coroborare între ele şi demonstrînd pe deplin vinovăţia lui Romaniuc Anna în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Colegiul Penal apreciază că instanţa de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art. 61 al. (2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal care prevăd scopul pedepsei penale de restabilire a echităţii sociale, de corijare a celui condamnat, de prevenirea săvîrşirii de ea a noi infracţiuni, stabilind inculpatei Romaniuc Anna o pedeapsă echitabilă faptei infractorice comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatei.

Legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta este unul din principiile aplicării Codului Penal.

Închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse şi se aplică doar în cazurile cînd corectarea şi reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Conform prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Colegiul penal conchide că argumentul invocat de partea vătămată ***** ***** referitor la faptul că instanţa de fond incorect a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal RM nu poate fi reţinut.

Potrivit art. 75 Cod penal şi art. 394 al. (2) pct. 1) CPP, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reţine că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancţiunii articolului şi în bază căruia persoana se declară vinovată. În acelaşi rînd, după caz, instanţa este în drept să aplice şi prevederile art. 90 Cod penal RM.

Totodată, conform art. 75 al. (1) Cod penal RM, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată are obligaţia să ţină cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influienţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât persoana (condamnatul cât și orice altă terță persoană) să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, fiind o prerogativă a instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Instanţa de fond, la stabilirea pedepsei, a ţinut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei şi corect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal RM, argumentând concluzia sa prin faptul că inculpata Romaniuc Anna se caracterizează pozitiv, nu se află la evidenţa medicilor psihiatru şi narcolog, precum și faptul că anterior nu a fost condamnată.

La fel, inculpata Romaniuc Anna este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de fond și este de acord să execute condițiile stabilite prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal RM.

Pe linia de argumente expuse, Colegiul Penal, ținînd cont de împrejurările constatate în speță, de principiul prevăzut în art. 4 Cod penal - umanismul legii

penale, cât şi prevederile art. 61 al. (2) Cod penal, ajunge la concluzia că scopul corectării şi reeducării inculpatei se va atinge şi fără aplicarea în privința ei a unei alte categorii de pedeapsă, or în speță pedeapsa a fost corect individualizată, astfel instanţa de fond întemeiat a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare în baza art. 90 Cod penal RM pe o perioadă de probațiune de 3 ani, dat fiind că interdicţii la aplicarea normei date nu sunt, astfel, dându-i posibilitate reală inculpatei prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Din considerentele enunţate, Colegiul penal concluzionează că în astfel de circumstanţe este neîntemeiată solicitarea invocată în recursul declarat de partea vătămată referitor la casarea parțială a sentinței instanței de fond în latura stabilirii pedepsei, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare și ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, dat fiind că soluţia adoptată de către instanţa de fond este întemeiată şi motivată, măsura de pedeapsă stabilită inculpatei este echitabilă în raport cu circumstanţele cauzei și cu personalitatea acesteia.

Totodată, în latura atacată privind acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată ***** ***** și de avocata Raducan ***** în interesele inculpatei Romaniuc Anna, Colegiul penal conchide că instanţa de fond, la judecarea cauzei penale în latura respectivă, a respectat prevederile legale, fiind admisă în parte acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** ***** cu încasarea de la inculpata Romaniuc Anna a sumei de 10 000 lei în beneficiul lui ***** ***** și 10 000 lei în beneficiul lui ***** *****, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune.

Astfel, instanța de fond, în aspectul dat, a motivat că partea vătămată ***** ***** a solicitat încasarea prejudiciului moral în beneficiul său, din contul inculpatei Romaniuc Anna, în mărime de 80 000 lei.

În argumentarea prezentei acţiuni civile, partea vătămată ***** ***** a afirmat faptul că la data de 15 octombrie 2022 inculpata Romaniuc Ana, în loc public, care era ograda casei, în prezenţa a mai multor persoane, fără un careva motiv a manifestat o obrăznicie deosebită, încălcând astfel ordinea publică, a aplicat violenţa asupra părţii vătămate, prin aplicarea loviturilor cu o sticlă peste cap, producându-i astfel leziuni corporale. De asemenea, inculpata a deteriorat autoturismul părţii vătămate, la fel prin provocarea de lovituri pe acesta. Toate aceste acţiuni inculpata Romaniuc Anna le-a comis într-un mod cinic şi obraznic, fără a se ţine cont de faptul că în preajmă erau multe persoane care vizionau această situaţie. În acelaşi sens, ultima a comis toate aceste fapte, cu pronunţarea unor expresii necenzurate şi înjositoare în adresa părţii vătămate, înjosind-o prin aceasta, şi provocându-i daune morale. Susţine că toate acestea s-au produs în prezenţa şi a copilului minor al părţii vătămate ***** *****. Faptele inculpatei în ansamblu reprezintă daune care urmează a fi reparate de către ultima.

Partea vătămată ***** ***** consideră că este îndreptăţită să pretindă la o despăgubire a daunei morale cauzate drept urmare a acţiunilor comise de către inculpata Romaniuc Anna, din motiv că partea vătămată a avut suferinţe fizice rezultate din loviturile provocate, iar ca urmare, o perioadă deosebit de îndelungată este la tratament medical.

O astfel de compensare pecuniară a mărimii daunei, poate fi echivalentă cu suma de bani, respectiv, o astfel de sumă, la plata căreia inculpata ar conştientiza pentru viitor că realizarea unor astfel de acte reprezintă un lucru inadmisibil, inclusiv şi având în vedere povara consecinţelor, inclusiv şi de ordin patrimonial.

Partea vătămată consideră că reglementările prevăzute de art. 2036 Cod Civil, nu sunt aplicabile situaţiei legate de acţiunile comise de inculpată, deoarece în primul rând, aceste acţiuni au fost comise în prezenţa copilului minor, faptă care s-a realizat într-un mod deosebit de brutal.

Gravitatea prejudiciului moral cauzat părţii pârâte este de lungă durată, continuie şi până la momentul de faţă, deoarece urmele leziunilor pe faţa victimei, cu sistematicitate provoacă dureri la cap, dar şi necesitatea de a trece tratament spitalicesc peste hotarele ţării. La fel consideră că trebuie de ţinut cont că această faptă a fost comisă cu intenţie directă, unde autorului prejudiciului a profitat de situaţia în care s-a situat partea vătămată şi anume că aceasta era în preajma şi cu grija faţă de un copil minor, bolnav.

În cazul de faţă, partea vătămată consideră că o astfel de reparaţiune va fi una echitabilă, dacă inculpata va fi obligată să despăgubească daunele morale cauzate în echivalent bănesc la o sumă de 80 000 (opt zeci mii) lei pentru partea vătămată ***** *****.

La fel, partea vătămată ***** ***** în interesele minorului ***** *****, prin acţiunea civilă înaintată în cadrul şedinţei de judecată, a solicitat încasarea din contul inculpatei Romaniuc Anna si a prejudiciului moral cauzat fiului său minor, în mărime de 80 000 lei.

În argumentarea prezentei acţiuni civile, reprezentantul părţii vătămate minore ***** ***** a afirmat că ***** ***** este fiul ei. La data de 15 octombrie 2022, inculpata Romaniuc Ana, în loc public, care era ograda casei, în prezenţa a mai multor persoane, fără un careva motiv a manifestat o obrăznicie deosebită, încălcând astfel ordinea publică, a aplicat violenţa asupra părţii vătămate, prin aplicarea loviturilor cu o sticlă peste cap, producându-i astfel leziuni corporale. De asemenea, inculpata a deteriorat autoturismul părţii vătămate, la fel prin provocarea de lovituri pe acesta. Toate aceste acţiuni inculpata Romaniuc Anna le-a comis într-un mod cinic şi obraznic, în preajma şi în vizorul minorului ***** *****, care la acel moment avea în jur de 15 ani şi care a fost nevoit să vadă cum inculpata maltratează pe mama sa ***** *****.

O astfel de situaţie, în prezenţa copilului minor ***** *****, i-a cauzat ultimului dureri şi suferinţe psihice, fapt care necesită o perioadă mare de timp pentru consolarea psihică şi psihologică.

Reprezentantul părţii vătămate minore, ***** ***** a comunicat că minorul ***** ***** suferă de o boală incurabilă, fapt care impune excluderea stresurilor de natura celui la care a fost expus în momentul şi datorită acţiunilor lui Romaniuc Anna. Ultima a comis toate faptele infracţionale cu pronunţarea unor expresii necenzurate şi înjositoare în adresa părţii vătămate ***** ***** care este mama minorului ***** *****, înjosind în aşa mod şi provocând daune morale. Comunicând că, toate acestea s-au produs în prezenţa a copilului minor ***** *****. Faptele inculpatei în ansamblu reprezintă daune care urmează a fi reparate de către ultima.

Reprezentantul părţii vătămate minore ***** ***** consideră că este îndreptăţită să pretindă la o despăgubire a daunei morale cauzate drept urmare a acţiunilor comise de către inculpata Romaniuc Anna. O astfel de compensare pecuniară a mărimii daunei, poate fi echivalentă cu suma de bani, respectiv, o astfel de sumă, la plata căreia inculpata ar conştientiza pentru viitor că realizarea unor astfel de acte reprezintă un lucru inadmisibil, inclusiv şi având în vedere povara consecinţelor, inclusiv şi de ordin patrimonial.

Partea vătămată consideră că reglementările prevăzute de art. 2036 Cod Civil, nu sunt aplicabile situaţiei legate de acţiunile comise de inculpată, deoarece în primul rând, aceste acţiuni au fost comise în prezenţa copilului minor, faptă care s-a realizat într-un mod deosebit de brutal, dar şi ulterior comiterii faptei, inculpata aadresat ameninţării în privinţa mamei părţii vătămate minore.

În cazul aplicării doar a unei dispoziţii de constatare, de fapt, ar sugera şi altor persoane, la fel de neadecvate în comportament, de a comite acte similare, mizând doar pe faptul că instanţele nu le va mai împovăra cu obligaţia de a despăgubi pecuniar pentru daunele morale pricinuite, iar în al doilea rînd, inculpata nici până la momentul de faţă nu şi-a adus scuzele sau regretele de cele comise faţă părţile vătămate.

Toate aceste circumstanţe, fac ca norma prevăzută de art. 2036 Cod Civil să nu fie aplicată, în raport cu cazul care o priveşte pe inculpata Romaniuc Anna, fiind aplicabile prevederile art. 2037 Cod Civil.

Totodată, reprezentantul părţii vătămate minore, ***** ***** consideră că fapta comisă de inculpata Romaniuc Anna a fost comisă cu intenţie directă, unde ultima a profitat de faptul că partea vătămată este minoră, acesta fiind în preajma celei mai apropiate rude - mama sa care era maltratată prin cinism, iar minorul la acel moment, fiind bolnav şi în grija mamei sale.

În cazul de faţă, partea vătămată consideră că o astfel de reparaţiune va fi una echitabilă, dacă inculpata va fi obligată să despăgubească daunele morale cauzate minorului ***** ***** în echivalent bănesc la o sumă de 80 000 (optzeci mii) lei.

Instanţa de fond a menţionat că în şedinţa de judecată, ***** ***** a invocat doar pretenţii de ordin moral către inculpată, atît din nume propriu, cît şi în calitate de reprezentant legal al părţii vătămate minore ***** *****, motiv din care, instanţa a indicat că urmează a se expune doar în limita pretenţiilor invocate în şedinţa de judecată - adică doar în privinţa prejudiciului moral pretins.

Instanţa de judecată a reţinut că în conformitate cu art. 219 alin. (1) din Codul de Procedură Penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Conform alin. (2) al aceleiaşi norme, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) şi (3) Cod de Procedură Penală, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Potrivit prevederilor art. 225 alin. (2) din Cod de Procedură Penală, la adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) Cod de Procedură Penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

La fel, instanţa de judecată a argumentat că potrivit art. 2036 alin. (1) şi (2) Cod Civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă

la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit prevederilor art. 2037 alin. (2) şi (3) Cod Civil, (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.(3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Cu referire la acţiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** ***** şi partea vătămată minoră ***** *****, reprezentat de mama - ***** ***** instanţa de judecată a reţinut că prin noţiunea de prejudiciu moral se înţeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii (viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieţii personale), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale.

Astfel, în toate cazurile, instanţa de judecată este obligată a se baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

Urmare a celor expuse, instanţa a considerat că acţiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral urmează a fi admisă parţial, dispunând încasarea de la inculpată în folosul părţii vătămate ***** ***** şi a părţii vătămate minore ***** *****, reprezentat de mama-***** ***** a prejudiciului moral în mărime a câte 10 000,00 lei pentru fiecare, cuantum pe care instanţa l-a apreciat ca fiind echitabil circumstanţelor cauzei, consecinţelor comiterii infracţiunii, precum şi suferinţelor părţilor vătămate ca rezultat al emoţiilor negative, urmare a săvârşirii infracţiunii.

Aprecierea prejudiciului moral se face în funcţie de circumstanţele cazului, de la caz la caz.

La determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să se ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţilor prejudiciate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, în deosebi: importanţa vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viaţa, sănătatea, libertatea, onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferinţelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor); felul vinovăţiei (intenţia, imprudenţa) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezenţa ei.

Totodată, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, instanţa este în drept să ia în consideraţie şi alte circumstanţe probatoare prin actele pricinii, în particular, situaţia familială şi materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părţii vătămate.

Drept urmare, instanţa de judecată a constatat că dispunând încasarea de la inculpată în folosul părţii vătămate ***** ***** şi a părţii vătămate minore ***** *****, reprezentat de mama - ***** ***** a prejudiciului moral în mărime a câte 10 000,00 lei pentru fiecare, sunt sume care, în viziunea instanţei, vor compensa real prejudiciul moral cauzat în raport cu suferinţele psihologice şi emoţionale provocate în urma acţiunilor infracţionale săvîrşite de către inculpatul Romaniuc Anna.

Colegiul penal ține să indice că prejudiciile nepatrimoniale, denumite şi daune morale, constituie acele consecinţe dăunătoare care nu pot fi evaluate în bani, deci cu conţinut neeconomic şi care rezultă din atingerile şi încălcările drepturilor personale nepatrimoniale. Asemenea consecinţe pot fi durerile fizice şi psihice, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate, atingerile aduse onoarei, cinstei, demnităţii, prestigiului sau reputaţiei unei persoane etc. Deşi cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecinţele negative suferite de cei în cauza, în plan fizic, psihic şi afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecinţele vătămării, etc..

Partea vătămată ***** ***** în cererea depusă a invocat cauzarea prejudiciului moral suportat în legătură cu cauzarea durerilor și suferințelor psihice, care necesită o perioadă mare de timp pentru consolarea psihică şi psihologică, la fel, a invocat că minorul ***** ***** suferă de o boală incurabilă, fapt care impune excluderea stresurilor de natura celui la care a fost expus în momentul şi datorită acţiunilor lui Romaniuc Anna, ultima a comis toate faptele infracţionale cu pronunţarea expresilor necenzurate şi înjositoare în adresa părţii vătămate ***** ***** care este mama minorului ***** *****, înjosind în aşa mod şi provocând daune morale, că toate aceste fapte s-au produs în prezenţa copilului minor ***** *****.

Raportând cele enunţate la caz, se reţine că în rezultatul acţiunilor ilicite ale inculpatei, părțile vătămate au suportat dureri și suferințelor psihice în urma acțiunilor inculpatei Romaniuc Anna.

Colegiul penal stabileşte şi faptul că după comiterea faptelo,r inculpata nu a adus compensare părților vătămate care au suportat dureri și suferințelor psihice o perioadă lungă de timp, fiindu-le afectată starea moral-psihologică.

Colegiul penal conchide că prejudiciul moral este evident şi necesită recuperare, reieşind din circumstanţele cauzei și din acele suferinţe psihice și fizice

care au fost cauzate părților vătămate în urma acţiunilor inculpatei, de care aceasta este responsabilă, suferinţe care nici nu se supun aprecierii, ţinând cont de gradul de vinovăţie al inculpatei, de starea ei financiară, care nu se află în condiții de detenție și este aptă de muncă.

Astfel, instanța de recurs consideră că pentru repararea daunei morale părților vătămate suma încasată a câte 10 000 lei este echitabilă şi suficientă pentru a aduce satisfacţie morală, suma respectivă fiind în raport cu suferinţele suportate şi urmează să aducă satisfacţie pentru prejudiciul moral cauzat, cu atât mai mult că condamnarea inculpatei aduce în sine o satisfacţie pentru partea vătămată, totodată temei de majorare a acestei sume, după cum a solicitat eronat partea vătămată ***** ***** nu s-a stabilit.

În viziunea instanţei de recurs, repararea prejudiciului moral prin acordarea sumelor bănești de 10 000 lei pentru partea vătămată ***** ***** și 10 000 lei pentru partea vătămată minoră ***** *****, se apreciază ca fiind în deplină concordanţă cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparaţia integrală, reală şi efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei, având în vedere şi exigențele art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenţia Europeana a Drepturilor Omului şi Libertaților Fundamentale.

Criteriul general invocat de CEDO, în vederea determinării cuantumului despăgubirilor pentru prejudiciul moral şi material cauzat, constă în aceea că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporţionalitate cu atingerea adusă valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora. În situaţia daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor stabilindu-se prin apreciere raportată la elementele de fapt. CEDO, atunci când acordă despăgubiri morale, nu operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci judecă în echitate.

Reieșind din circumstanțele stabilite pe caz, Colegiul penal consideră că instanţa de fond corect a ajuns la concuzia privind încasarea din contul inculpatei Romaniuc Anna în beneficiul părții vătămate ***** ***** a sumei de 10 000 lei și în beneficiul părții vătămate minore ***** ***** a sumei de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, temeiuri de modificare a sentinţei în latura civilă, după cum solicită recurenta și să fie încasat prejudiciul moral în mărimea solicitată în acțiunea civilă în sumă de 80 000 lei în beneficiul ei și 80 000 lei în beneficiul fiului ei minor (f.d.26-27, 28-29 volumul II), nefiind stabilite.

Reieşind din cele expuse, Colegiul penal consideră necesar a respinge recursul declarat de partea vătămată ***** ***** ca nefondat, argumentele invocate de recurentă fiind în contrazicere cu aspectele de fapt a cauzei.

Astfel, Colegiul penal respinge solicitarea părții vătămate ***** ***** privind casarea parțială a sentinței în latura aplicării pedepsei și încasării

prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate ***** ***** în mărime de 80 000 lei și încasării prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate minore ***** ***** în mărime de 80 000 lei că le-au fost cauzate dureri și suferințe, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz și nu constituie temei de casare a sentinței instanței de fond în sensul invocat.

La fel, Colegiul penal respinge și recursul declarat de avocatul Raducan ***** în interesele inculpatei Romaniuc Anna prin care se solicită casarea sentinței instanței de fond în partea admiterii acțiunii civile în mărime de 10 000 lei pentru fiecare parte vătămată.

În aspectul dat, Colegiul penal consideră că instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Romaniuc Anna, astfel, la stabilirea compensaţiei băneşti pentru prejudiciul moral cauzat părţilor vătămate, instanţa a ţinut cont de gravitatea infracţiunii comise, de rolul inculpatei la săvârşirea infracţiunii, de intensitatea şi caracterul suferinţelor fizice şi psihice cauzate, astfel încât a dispus admiterea parțială a acţiunii civile înaintată de ***** ***** prin încasarea din contul inculpatei Romaniuc Anna, a câte 10 000 lei în beneficiul părții vătămate ***** ***** și părții vătămate minore ***** *****, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune. Suma totală încasată cu titlu de prejudiciu moral, potrivit standardelor şi practicii judiciare constante a Republicii Moldova va constitui o satisfacţie efectivă pentru dauna provocată prin infracţiune.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursurile declarate ca nefondate necesită a fi respinse, iar sentinţa instanţei de fond fiind legală şi întemeiată, urmează a fi menţinută fără modificări.

Conducîndu-se de art. 449 al. (1) pct. 1) lit. a) CPP, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

D E C I D E:

Recursurile părții vătămate ***** ***** și avocatului Raducan ***** în interesele inculpatei Romaniuc Anna, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 20 septembrie 2024, pe cauza penală de învinuire a lui **Romaniuc Anna** ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (3) Cod penal RM, se resping ca nefondate, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunţării ei.

Preşedinte de şedinţă, judecător Ion Talpa

Judecătorii Ecaterina Arseni

Oxana Mironov